

[Transcript] En beklagelig fejl / 4:5 - Historien om Marie

Seriøst, ringer jeg til min mor, og jeg kan huske, at der er et størstud om, at jeg vil gøre noget til graven.

Og så siger jeg, at jeg er okay med, at hun spørger, hvad jeg er.

En lørdag morgen i 2020, hvor hun er 16-årig Marie op i en kælder, efter sin første bytur nogle siden.

Hun aner ikke, hvor hun er, eller hvordan hun har kommet herhen.

Det viser sig, at hun den her nat har været udsat, for det hun selv beskriver som en voldtigt anden mand.

Hun aldrig har set før og ikke aner, hvad hider.

Ligesom de andre kvinder, vi har hørt om i denne podcast, så anmelder hun det til politiet.

Dengang bliver efterforskningsstandset på et tidligt tidspunkt.

Men noget tyder på, at politiet ikke har gjort deres arbejde godt nok.

Den har ikke fået den bedste modtagelse ved politiet, og heller ikke den bedste efterforskningen.

Det her er en beklagelig fejl, episode 4. Historien om Marie.

I denne podcast kommer vi til at gengive senere og samtaler, som er baseret på dokumenter i sagerne,

akteinsikter, interviews og baggrundskiller.

Marie er den yngste af de kvinder, vi har talt med i vores besørg.

Er hensyn til sagens karakter, så bruger vi ikke hendes rigtige navn, ligesom hendes stemme også er sløret en lille smule.

Da hele hendes fortælling begynder, er hun 16 år, det er 2020, og på det tidspunkt er går hun i første ge i gymnasiet i Aalborg.

Fordi hun er 16 år, har hun aldrig været i byen før, altså på klubber for eksempel, kun til privatfester.

Men det ændrer sig en aften, hvor hun skal til en gymnasiefest, og dernæst ender på en bar i den berøgtede fæssgade

Jomfor Aenegade i Aalborg.

Efter skole, der er besluttet mig at have mine tre gode vennerne, vi tog hjem til en af pigerne, som bodde tæt på.

Og så har jeg bestilet noget, og vi fik nogle drenge,

så vi havde lavet sådan en genhass, som vi elsker at leve.

Og så sad vi altså bare hjemme hos hende og havde gode musik.

Den der krisisang blev hende, den havde vi ret meget over.

Hendes mor, hvad der skal gøre os at sidde og kigge med hendes.

Vi var bare spændende for gymnasiefesten siden.

Og så skal vi jo møde gymnasiet, og vi skal så mødes med de andre for vores klasse ved indgang. Og det gør vi så.

Og så kommer vi jo ind til gymnasiefesten.

Jeg mener, der er en DJ på rigtig diskoleis og sådan noget.

Rigtig gode gymnasiefest.

Jeg er en af mine veninder, og hun har lidt kasse med en af drenge, der gik i 30 givet, eller anden gik i det tidspunkt.

Og hun gav meget gammel ind i byen og mødes med ham.

Og der har tænkt mig, at det kunne være meget sjovt.

[Transcript] En beklagelig fejl / 4:5 - Historien om Marie

Og jeg skrev til en fælde, og de sagde, om det var os fint.
Jeg må godt tage det ind.
Men så skulle jeg så sendes lige efter, eller hvad man kan sige.
Vi ville ind her, og hun kunne ikke helt få fat i ham.
Fjern da hun havde skrevet med.
Og så tænkte vi, at vi gør det ind.
Nu er det en klokkenværelsen.
Jeg tror, det var måske halv 12.
Så vi viskede, at vi skulle ind nogle steder, inden der kom døren.
Så skulle det være snart.
Så vi går ud og bliver på vandskade, og nu er vi af Vesterborg.
Og så inden vi er i en franegade.
Og Henrik Løndag, hun får sat fat på hamfjern, hun skrev med.
Og han siger, at de skal ind på en klub.
Og så stiller vi os udenfor sådan en overvejen,
måske 10 meter fra selve klubben.
Og så står og vinder på de her drenge, som lige har flyttet skolen.
Og så kommer det den her mand, Jakke Sæt, ind mod os.
Og han siger så, hej Pia, hej Tysa, et eller andet.
Hvad skal I igen på klubben?
Og så kigger vi på hinanden.
Og så kigger vi på hinanden, at jeg ikke sager, at jeg skal ind, så kan vi gage hinanden.
For det bliver så overrasket, at vi tænker, at det er for godt, at det er sådan der.
Her står vi og prøver at vente på, at vi får højre, at vi kan snigre støjende.
Og vi var sikker på det, at vi kunne.
Og så kommer der en ham og spørger om, at vi skal ind på klubben.
Så vi havde bare julilyse, og inden jeg var sådan...
Ja, selvfølgelig, det ville vi ikke gerne.
Og vi går sammen med ham her, hen til dørøbningen.
Og det står, at han siger, at han skal ikke have brød.
Og så kigger han, at det skal vi i hvert fald ikke.
Vi skal ikke have noget brød.
Så siger han, ej, men vi kan få det meget, meget billigt.
Og der hvor vi står ved, så skal vi ikke.
Okay, hvis I smider 300 kroner, så får I et brød, og I får alkohol,
og I får en hel flæsk vatka og oplæning.
Og der er vi syge, at det er ret billigt.
Det er meget billigt. Det er en god aftale.
Hvis vi sidder i sådan en sofa, der kommer en kjempefaske vatkæmpe på bordet
og oplæningen.
Vi laver en træнке med noget vatka og noget spørgetsfansarkter.
Og så skåler vi.
Jeg var ikke fuld overhovedet.
Jeg vil nærmest sige, at jeg måske synes, at det var lidt irriterende,

[Transcript] En beklagelig fejl / 4:5 - Historien om Marie

fordi man kommer derinde på en klub, og der er gode stemning. Og så føler jeg ligesom ikke, at der var jeg måske i kilt. Men jeg har jo hørt på klubbet. Jeg kan faktisk ikke huske mere, for da vi sidder der i den sofa, og får en trænke. Jeg kan huske, at vi sidder og snakker. Jeg sidder og snakker med en af mine veninder. Og så kan jeg huske mig. Da klokken har passet midnæt, kan Marie ikke huske mere fra aftenen og natten. Men det kan Marie's veninde, som var med hende inde på klubben. Hun fortæller til os også senere til politiet, at Marie normalt anstiller rolig pie, men den her nat, da klokken den er lidt over 12, så ender hun pludselig adfærd. Det bliver sur at begynde at råbeskrive og sige, at veninden, som prøver for Marie til at falde til ro, ikke skal røre hende. Veninden fortæller også, at Marie ikke er fuld, at hun sagtens kan stå på sine ben og tale, men han er slet ikke opfører sig, som den Marie, veninden plejer at kende. Og så fortæller veninden også, at en fyr inde på klubben viser store interesse for Marie, og at de to ender med at gå ud fra klubben sammen. Tidligere på aften har Marie jo aftalt med sine forældre, at de skal komme og hente hende. De har ingen idé om, hvad der sker, så ude for en klubben, ja, der holder Marie's far i sin bil og venter på, at datteren skal komme ud, så de kan køre hjem. Vi har talt med Marie's far egentlig aftalt, at han skulle stille op til et interview. Men fordi Sagen har været så voldsomt for hele familien, så har han ikke haft overskudt til det. Men vi må godt genfortil, hvad han oplevede den nat. Det han fortæller er, at da han sidder i sin bil tæt på klubben, så sender han en SMS til Marie. Hun svarer, at hun lige skal finde sin veninde, og så vil hun komme ud. Men da der er gået mere end et kvarter, så undrer faren sig og sender en bekymret emoji til sin datter. Men han kan se, at beskederne ikke bliver leveret. Derfor stiger han ud af bilen og går ind på klubben for at lede efter hende. Men hun er ind til stedet at se. Så han går tilbage til bilen og får fat på Marie's veninde. Via et kortige appen Snapchat, som opsnapper, hvor brugerne befinder sig geografisk, kan veninde se, hvor Marie har været. Her sætter hun ud til, at hun er i et hvilekvarter af et par kilometer fra klubben. Så faren gør stedet, og sammen med venindens forældre, som også gerne vil hjælpe, så begynder de at banke på dører her midt om natten. Men de finder ikke Marie. Faren bliver mere og mere frustreret og begynder at frygte, at der er sket noget forfærdeligt. Han kontakter politiet og spørger om de vil efterlyse Marie. Han forklager, at det her slet ikke ligner hende, at hun aldrig har gjort så noget her før. Men politiet siger, at den her slags ting tidskærer. Og hun siger, at snart kommer hjem igen. Så Marie svarer fortsætter med at lede efter datteren på egen hånd.

[Transcript] En beklagelig fejl / 4:5 - Historien om Marie

Det er næste morgen, da Marie vågner op.

Marie har på det her tidspunkt ingen alense om, at hendes far og flere andre har brugt det meste af natten på at lede efter hende.

Min øjne flakker lidt rundt, og jeg føler mig lidt svimmel og forvirret.

Jeg kigger rundt, da jeg er vågne.

Jeg kan bare se, at jeg er et sted, jeg ikke ved, hvad jeg eller hvor jeg aldrig har været fra.

Så kigger jeg til min venstre sidde, og der kan jeg se, at han skal se en mærktor.

Jeg kan ikke se hans ansigt.

Så kigger jeg noget af mig selv, og så kan jeg se, at jeg ikke har noget tøj på.

Jeg har prøvet at sætte mig op, men jeg var meget bange for at bække ham.

Så jeg har prøvet at være så stille som muligt, og så går jeg lidt rundt, for det var alles der.

Jeg prøver at finde ud af, hvor min telefon er.

Jeg finder den i en vinduskarm, og hiver fat i den, og så tænder jeg den.

Og så får jeg en armhestet chok, fordi jeg kender mine fældre rigtig godt.

Jeg er sikker fuldt, at de vil jeg slå mig hjælp lige nu, fordi jeg skal jo hjem.

Men der er ikke noget på min telefon.

Der er ingen, der har skrevet, ingen notifikationer, ingen ting.

Det næste, jeg tænkte, var, at jeg skulle blække på en eller anden måde.

Så jeg flog den her døb, og så finder jeg ud af, at jeg er nødt i en kold kælder, hvis jeg skulle beskrive det,

ved en træet trappe, der før åbjer.

Jeg kunne ikke huske, at jeg skal oppe den her trappe, og jeg løber.

Fordi jeg kunne høre, at han var værdstøbt, og jeg var bange for, ja. Jeg blev jo godt, at der var noget galt.

Så løber jeg ved den her trappe og får åbnet en hud der, og så løber jeg ud på gaden.

Så kan jeg huske, at jeg kigger rundt, hvor findet jeg, hvor find jeg, og der er jo ligesom ikke noget, jeg kunne gennemkende.

Så får jeg blivet sådan op af sådan en bagge.

Jeg kan huske, at der var sådan et stort træakt, hvor jeg tænkte, at der kunne jeg stille mig bag det.

Og det er så, at jeg står der, og det er sammen med min telefon, og stadig så er det en marke, at der ikke er nogen, der har skåret nu.

Og så kan jeg sige, at den er slet på fylfunktion.

Og så slår jeg jo den knapp frem.

Og så vil der den nu beskrive.

Jeg kan nærmest huske lydenen.

Det hele det vil der bare ind på det tidspunkt, at jeg skæmmer nogen af beskødderne.

I takke med, at de kommer ind, og det er sådan, hvor er du, vi leder efter dig.

Og der ved jeg, at den er helt hjem.

Marie ringer til sin mor, som brøder ud i gråd med det samme, hun hører, da der er en stemme.

Så spørger moren, hvor Marie er hende, og Marie i små søster kører over og henter hende.

Da de taler sammen, fortæller Marie, at hun intet kan huske, at hun har gået fra at sidde på klubben, underføle sig særligt beruset,

til en halv time senere at få et blackout, resten af natten.

Hun mistænker, at nogen har puttet noget i hendes string på klubben, altså, at hun er blevet drugt.

[Transcript] En beklagelig fejl / 4:5 - Historien om Marie

Marie i små tager Marie på skadestuen, og der laver de en blodprøve. De vil undersøge, at Marie har været meget fuld, om det kan forklare blackoutet. Men blodprøven viser, at det har hun ikke. Da efter kører Marie og hendes forældre til politiet, Marie vil anmelde, at hun har været udsat for en voldtægt, under sit blackout. Men på politistationen bliver Marie meget overrasket over den måde, hun bliver mødt på. Og så sidder han og kigger på mig og spørger mig fire gange, at du er sikker på, at du vil anmelde det her, og du er godt klar over, hvad du sætter i gang, hvis du gør det. Der blev sådan sur. Altså, hvordan kan I ikke forstå, at jeg ikke sidder her for sjov? Tornet triller ud af min øjen, og min fædre er helt knustet. Jeg fyldte da, at han på en eller anden måde ikke troede på mig, eller bare på en eller anden måde godt gad at have mig til at sige, at han ville være der. Det blev hos I skulle ikke have undersøgt. Det var første gang, hvor jeg tænkte, okay, det havde I bl.a. en slagkamp. Marie holder fast i sin forklaring om, at hun mener, at hun er blevet voldtaget, og derfor skal hun nu undersøge sig af en rettsmediciner. Vi tager sammen med politiet ud til Syvhuset. Vi lige kommer derind til to politiemanden. De kigger på deres ure og sådanne smørtrepper lidt, man kan se på, men de har travlt på en eller anden måde. Derfor er vi så ved, at nu er det jo vores overarbejde, for dem har på en larte, og det skulle jeg også have stilling til. Der rettsmedicineren er færdig med sine undersøgelser, laver han et notat. Her kan man læse, at Marie har nye forskellige lesioner på kroppen, da i følge rapporten er friske og kan være opstået i det tidsrum Marie ikke kan huske fra. Hun har en hudafskrapning på brystet og ballen, sprede rødelige mærker på ryggen og baller, blodunderløbne mærker på den nederste del af ryggen og håndlød. I rapporten står der også, at der er to bræstninger bærer i skedevæggen. Den første blodprøvfamilien får lavet af Marie, den viser hendes promille har været lav, den er lavet på skadestuen. Hos rettsmedicineren får hun taget endnu en blodprøve, det sker kl. 18.20. I denne prøve kan ingen spore af verken alkohol eller stofferspores, og eksperter fortæller også, at de stoffer, der bruges til drugrape er ude af kroppen igen efter få timer. 4 måneder efter Marie har anmeldt voldtægten, får hun besked om, at efterforskningen i hendes sag bliver stanset, og manden bliver aldrig sikret. Poliset skriver, at der ikke er nogen vidner til episodeen, at der mangler tekniske beviser, og at der er modstridende forklaringer, altså, at manden for klubben mener, der taler om frivillig seks, mens Marie mener, at der taler om en voldtægt. Og så skriver de også, at da Marie's blodprøver ikke findes tegn på stoffer. Men, altså en trøm for alt, altså, jeg var raslig. Jeg gad ikke i skole, jeg gad ikke snurre på

[Transcript] En beklagelig fejl / 4:5 - Historien om Marie

morgenen, jeg gad ikke inden til.

Det fyldte så meget mit hoved, og jeg føler, at jeg har brug for en form for ret færdighed.

Men, da vi begynder at kigge på sagen, så er der en række ting i efterforskningen, der undrer både os og eksperter.

Marie tror jo, at der er nogen på klubben i Oldborg, der er puttet noget hendes drink, og det er derfor hun mener, hun har det her hold i sin ukommelse.

For at undersøge, om det kan være tilfældet, så beslutter vi os for at kontakte hende Barne Nielsen.

En til for fire år siden arbejde hun i 20 år på Centra for Sexuelle Overgreb på Ryshospitalet, og derfor har hun set et utal af sager, hvor kvinder er blevet drugt og senere voldtaget.

Og derfor vil vi gerne høre hende, hvad hun umiddelbart tænker om venindernes beskrivelse af Marie's opførsel og forklaring af, hvad der skete aftenen på klubben og den følgende nat, hvor hun fik sit blackout.

Jeg tænker, at hun er nærmest lige efter boen. Den situation med, at man ikke har indtaget alkohol i mængder, der gør, at man burde opføre sig anderledes.

Det er, at man pludselig ændrer affærd til at være fredeladende i sin forsoning, at være udreagerende i forhold til veninder.

Der er mange, der farligt tror, at hvis man har fået noget i sin drink, så sover man.

Det er sådan et levende for gamle dage, da man brugte sovemedicin til det. Så det, der er det tricky i det her, det er, at man rent faktisk får en påvirkning af hjernen,

der gør, at man ikke er i stand til at lære, hvordan man kan sige i sådan en måde. Man kan simpelthen ikke huske, hvad der foregår.

Så hende Barton Nielsen er altså ikke i tvivl. Marie ligner den helt klassiske fortælling om en kvinde, der er blevet drugt.

En af de første ting, der er for alvor for eksperter til at stille spørgsmålstegn ved politiets håndtering af sagen,

det er noget, der sker en måned efter Marie har anmeldt manden for klubben for voldtægt.

Her skriver hendes advokat nemlig til politiet at anmode dem om at lave en ekstra prøve på Marie, en hårdprøve.

En hårdprøve kan bruges til at spørge stoffer, der er ude af kroppen, og det kan gøres længe efter, at de er indtaget. Derfor håber Marie, at sådan en prøve kan påvise, at hun har været påvirket af stoffet. Og den del spørger vi også strafferatseksperter Lene Vakkalens indtil.

En måde, og ligesom at få det tekniske på plads, er der et drug på spil her kunne sådan en hårdprøve underbygge.

Jeg synes også sådan, som sags oplysning er, at det er en unge pige på 16, som oplever noget, som er virkelig mærkeligt i forhold til,

hvordan hun ellers geberter sig også, hvad hendes veninder har oplevet den her aften i byen.

Jamen så burde det være noget, man gjorde for at få bel afkraftet den omstændighed omkring det drug.

Men prøven bliver aldrig taget.

Politiet skriver i et svar til Marie's advokat, at hårdprøven ikke skal tages, fordi den ikke ville kunne føre til, at nogen kan sigtes i sagen.

Til os vurderer politiet også, at den hårdprøve ikke ville kunne føre til, at nogen kunne sigtes i sagen,

[Transcript] En beklagelig fejl / 4:5 - Historien om Marie

og at rætsmedicineren ikke vurderede, at den hårdprøve ville kunne påvise stoffer med særlig stor sensyndighed.

På trods af det, så vurderer eksperter på grund af sagens samlede omstændigheder, at hårdprøven alligevel skulle være taget.

Det er altid politiets beslutning om en hårdprøve skal tas, og eksperterne undrer sig fortsat over, at det ikke skete.

At den her hårdprøve ikke bliver taget er ikke den eneste kritik af politiets efterforskning, som eksperterne har.

Der mangler nemlig også gerningsstedsundersøelser.

For ingen af dokumenterne i sagen viser nemlig, at politiet har efterforske de to steder, som er central i sagen,

altså klubben, hvor Marie mistænker hun har fået noget i sin drink,

og så mandens kælder, hvor Marie fortæller, at hun er blevet voldtaget.

Vi har spurgt Norglands politi om, hvorfor de ikke har lavet undersøgelser på gerningsstederne.

De siger, at det ville være formålsløst at undersøge klubben, og at man ikke vil kunne forvente at finde brugbare spor,

netop fordi der er tale om en natklub.

I forhold til mandens kælderværelse, så mener politiet heller ikke, at det vi giver mening er undersøgt det,

da manden ikke benægter at have haft sex med Marie.

Men det undrer Hanne Barton Nielsen.

For det kunne jo være, at man vil undersøge stederne, vi kunne finde stoffer, som også ville være at finde en hårdprøve.

Hvis man skal løfte den her type sager, så snakker vi altså politiarbejde.

Også snakker vi Stringent.

Men det kræver også, at man laver nogle i gerningsstedsundersøgel.

Altså det kan være, at han har det derhjemme.

Altså der er jo fattet om i nogle sager, hvor det er, når man tager rense af lejligheden hjemme og sammen man tænkte,

måske havde lavet de her ting, så finder man jo nogle stoffer der.

Og hvis man så kan analysere det op imod hendes hårdprøve for eksempel, så har man altså stærkt bevis.

Fordi Marie's far, tidligt i forløbet, har fået indtrykket af ikke at blive taget alvorligt,

jeg så tager han faktisk selv ind på klubben i løbet den natt, hvor Marie er forfundet.

Han vil nemlig gerne se deres overvågningsbond for den aften.

For at så vil de give ham dem, men efter lidt overtagelse, så får han endelig vel lov.

Vi har også selv set dem, og på bondene kan vi se, at Marie står og taler med en mand inde i klubben Skaterupe.

Det er den mand hun senere ender hjemme hos.

Derudover ser Marie ikke fuld ud, altså hun slinger ikke eller vælter rundt, men går og står roligt.

Og de her overvågningsbøn, ja dem giver Marie's far, så videre til politiet i håbet om, at de kan bruges i efterforskningen.

Det tredje punkt, eksperterne undrer sig over i politiet efterforskning, det er afhøring af et vidende.

For uden Marie selv, manden og Marie's venine, så afhører politiet nemlig også i en taxisefører.

[Transcript] En beklagelig fejl / 4:5 - Historien om Marie

Det ham, der har kørt Marie og manden fra klubben hjem til manden, men da vi begynder at se på taxiseførens afhøring, er så der noget, der ikke helt stemmer.

Jeg skulle sidde i den her taxisefør sammen med, at jeg har manden her og der skal jeg give fælde her, hvis den er helt lidt tøjpe eller middelblues.

Og det stemmer jo stadig overens med det tøjere herpå. Det der er billeder fra, at de har jo ensamme mit tøjers.

Og så skulle jeg have snakket med sådan en engelsk stemme til min far og være sådan lidt oprættet. Og jeg snakker ikke engelsk, så min første sprøg snakker ikke engelsk med min far og hovedet, så det gavelig som ik' mening.

Men det er bare det, jeg kan uddømme.

På overvågningsbundene er farverne utydelige. Så her kan vi ikke se farverne på Marie's tøj.

Derfor bærer vi Marie om at sende et billede fra den aften, som vi også er effaceret ved at tjekke på når billedet er taget.

Vi kan se, at hun har sortet bukser og en rødtop på og så en sort blæser udover.

Men kvinden taxiseføren taler om at følge hans forklaring klædt i vit.

Derudover fortæller taxiseføren, at kvinden skulle have telt engelsk, at hun skulle haft mørkt hård.

Men det stemmer ikke overens med verken Marie's hård, språv eller tøj.

Jeg lige vil indgå hans afhøring som en del af sag, hvor han fortæller, at Marie, eller den kvinde han nogle gange taler om,

virker glad og virker til at være taget med manden frivilligt.

Faktisk så kan vi se, at politiets agter, at de efterfølgende kontakter taxiseføren for at spørge ham til Marie's hårdfarve,

som han jo havde husket helt forkert, fordi at Marie er lyshård, og så retter han det til det rigtige.

De spørger også om, at han ikke kan huske, at hun talte dansk og ikke engelsk, men her fastholder taxiseføren,

at det var en engelsktalende kvinde, han kørte med.

Denne her del af efterforskningen bliver Aline Vakarlens også mærke i, da vi gennemgår sagne med hende.

Det er jo fordi, man afhører den her taxisefører for nogle informationer,

når man glemmer simpelthen at sammenstemme dem med resten af oplysningerne i sagne.

Det virker lidt huskede, som noget, man skulle have opdagede.

Derudover kan vi i Akteinsikten se, at en af de veninder, der er med Marie i byen, fortæller til politiet,

at hun ser manden tage Marie i armen og føre hendes sted.

Det følge vil nemt ret ubehagligt, fordi hun forsøger at få Marie væk fra manden,

og hun oplever, at manden tager over og fører Marie med sig.

Og det kan vi faktisk ikke se, at politiet spørger manden til i afhøringen af ham.

De her opleysninger vender vi også med eksperter,

og de mener, at det er yderligere brækker til, at politiet skulle have taget den her sag mere alvorligt end de gjorde.

Da politiet stopper efterforskningen af Marie's sag, så har de alt i alt i følget de dokumenter, vi har set, altså gjort følgerne.

De har afhørt taxiseføren om en potentielt forkert person.

De har afhørt Marie's veninde og manden Marie Anmeller for Voldtægt, som mener, der var tale om

[Transcript] En beklagelig fejl / 4:5 - Historien om Marie

frivillig sex.

Og så er de fået svarende fra Marie's blodprøve.

Men de har ikke bestilt en hård prøve, som i følge eksperter ville kunne påvise, om hun havde været påvirket af et stof.

Og de har heller ikke sigtet manden.

Ser man på det samlet billede, som ene Aline Vakarlen ikke, at politiet har gjort nok i forhold til at lave en fylde skørne efterforskning?

Det sagde der alvorligt nok til, at man egentlig skulle spente taben ud og gå meget, meget mere grundigt til værks.

Det tyder jo lidt på, at man så lige til at starte med har stået nogle føler ud, har afhørt og lige gjort lidt for at dansere et indtryk,

og så måske man måske meget hurtigt nåede frem til, at det ender nok svært eller for ikke at sige umuligt.

Men så i den vurdering er der nogle timer, man forsøger at gøre og grunde det, der er godt, som man normalt vil gøre det i en efterforskning.

Politiet har jo travlet at få masser af anmeldelser ind, så er det ikke også fint nok, at man i den her sag vælger at sige, at vi kan se den bliver ikke til noget,

så hvis kan der ikke en masse ressourcer efter den?

Det har stadigvæk en personfarlig sag mod et meget ungt menneske 16 år gammel, så jeg synes, så skulle man jo gøre, hvad man kender for at få opløst sagens omstændigheder.

Hvad findes der egentlig her?

Hvis man egentlig har et overblik, det før ikke sådan noget, så er der nogle ressourcespørgsmål, som træder i kraft.

Så skal man heller ikke spille penge og tid på at fortsætte, hvis der ikke er nogen udsigt, men jeg synes slet ikke, at man kan lægge sig fast på sig tidligere tidspunkt her og sige, at det er udsigtløst.

Marie vælger at klage over politiet afgørelse om at stand til efterforskningen af hendes sag til statsadvokaten.

Det er jo noget af nogle af de andre kvinder, vi har talet om her i podcasten også gør.

Marie og hendes advokat vælger bl.a. klage over, at der aldrig bliver taget den her hårdprøve af hende.

Men da svaret kommer tilbage derfra, så siger statsadvokaten, at de er enige med politiet i afstande efterforskningen.

De skriver, at der ikke findes tekniske beviser, øverige uden forstående vidner til selve episodeen, altså Voldtekken Marie Anmeller,

eller andre omstændigheder, der støtter den ene forklaring frem fra den anden.

Den manglende hårdprøve berører de ikke.

Så statsadvokatens konklusion bliver, at manden fra klubben ikke ville kunne blive dømt i en rett sag, og derfor er de enige med politiet.

Efterforskningen skal ikke genoptages, så sagen den stopper der.

Ja, statsadvokaten er ligesom sidste led, man kan klage til, deres afgørelse er endelig.

Men den oplevelse Marie har haft både den nat, hun fortæller, hun er udsat for en Voldtek, og så er den efterfølgende behandling af politiet den har sat dybe spore i hende.

Jeg har nu siden det skete.

[Transcript] En beklagelig fejl / 4:5 - Historien om Marie

Det har været rigtig meget med angst, både sociale angst, generelle angst og SPTSD. Nu har jeg sættet over, og jeg gav godt at kunne se hvor rejse er for eksempel, og møde nye mennesker ud af det oplevelse. Men jeg kan ikke i mit hoved, jeg har brug for en slikhånd. Marie, hun fortæller jo, at da hun vil anmælle manden, så oplever hun af politiet gantagende gangenspør, indtil om hun er sikker på, at hun vil anmælle sagen, og hun havde en følelse af, at de troede på de ting, hun fortalte dem. Vi har præsenteret Norgelands politi for den her kritik, de skriver at det er bestemt ikke i orden, hvis kvinden har oplevet, at medarbejder fra Norgelands politi har forsøgt at tale hende fra at anmælle, eller har beklagede sig over at overarbejde. Det vil slet ikke være et tråd med den måde, vi normalt møder borgerne på, når de kommer til os og ønsker at anmælle et straffbart forhold. Nært op det her med, at Marie mener, at det mulige overgreb og politiets efterfølgende behalning af sagen har givet hende store psykiske ær, er hun ikke alene om. Os Emma har i dag fået konstateret PTSD efter hendelsen på Hornbæk strand, og Amanda, hvis sag blev væk i flytterodet, har i flere år været i psykiatriske behandling. Hun fortæller det for at bearbejde det familiemedlemmet udsat hende for, og også for politiets efterfølgende svigt. Og for Sophia, som du nu skal møde, så sker der noget helt utroligt, da hun rækker ud til politiet for at få beskyttelse mod sin voldelige ekskerreste. Og som en direkte konsekvenser, det bliver hun indlagt på en psykiatrisk afdeling. Denne her kvinde tager kontakt til politiet for at de skal lave et tilhold mod hendes voldelige ekskerreste. Og det gør politiet, tror hun. Og så skal jeg bare lytte til, hvad han siger, fordi han har været betjent i mange år, og han har styr på det her. Og hvor han så sådan begynder at hisse lidt op og siger, at nu skal alle være med at være hysterisk. Men det har han ikke, skal det vise sig. Og det skal ikke gennem for politiet til at skrive et brev om, at de har begået en beklagelig fejl.